

højtærede Minister i en Fart at overse et Forslag. Men nu er dette pludselig blevet saa uhyre vanskeligt for den højtærede Minister. Og denne Vanskelighed maa forekomme en ydermere mærkelig, naar man ser, hvad Ændringsforslagene gaar ud paa. Disse Ændringsforslag er jo nemlig i det allervæsentligste ganske overensstemmende med de Ændringsforslag, der forelaa ved anden Behandling. Saa hvis man, hvad man tør gøre, mener, at den højtærede Minister satte sig ind i de Ændringsforslag, der forelaa ved anden Behandling, saa maa man ogsaa mene, at den højtærede Minister nu kunde sætte sig ind i de her foreliggende Ændringsforslag uden at behøve særlig lang Tid.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen advarede mod Ændringsforslagene, fordi de vilde give Adgang for store Klasser, der hidtil ikke havde været under Arbejdsløshedsforsikringsloven, til at komme ind under den. Dette er jo ikke rigtigt. Der opfyldes ved disse Ændringsforslag et Retfærdighedskrav overfor visse Klasser, for hvem der gennem mange Aar er blevet indbetalt Bidrag til Arbejdsløshedsfonden, idet de faar en vis Andel i Renterne af denne Arbejdsløshedsfond, som de indirekte har været med til at skabe. Dette Retfærdighedskrav søges opfyldt. Men der er ikke Tale om at bringe ind under den almindelige Arbejdsløshedslovgivning Personer, som lønningsmæssigt og paa anden Maade ligger udenfor de Klasser, der hidtil har været inde under Arbejdsløshedsloven. Hvis man virkelig tror med denne Argumentation at kunne vinde Proselyter, tror jeg, man tager ganske fejl. Vi ønsker ikke at udvide Arbejdsløshedsforsikringens Omraade, men vi ønsker at opfylde, hvad der er retfærdigt og billigt. Og det er retfærdigt og billigt overfor de paagældende Klasser af Funktionærer, at de faar Udsigt til at faa lidt tilbage af de mange Penge, deres Arbejdsgivere for dem har indbetalt til Arbejdsløshedsfonden.

Dahlgaard: Den højtærede Minister har baade ved Lovforslagets anden Behandling og nu her i Dag erkendt den principielle Rigtighed af de Betragtninger, som ligger bag det foreliggende Ændringsforslag; men Ministeren har indvendt derimod, at hele dette Spørgsmaal kræver en saa omfattende Prøvelse og Undersøgelse, at det ikke er rigtigt paa det nuværende Tidspunkt at gaa til en Lovgivning derom. Jeg vil gerne i den Anledning sige, at det Forslag, der nu her foreligger, netop er af en saadan Karakter — hvad Ministeren jo ved —, at det intet foregriber med Hensyn til en endelig

Ordning af hele dette Spørgsmaal, som ogsaa jeg ønsker skal underkastes en videre Forhandling og Undersøgelse. Og naar Ministeren siger, at det, der herigennem ydes, er en saa minimal Hjælp, at det ikke har nogen som helst Betydning, saa ved Ministeren jo ogsaa, at Funktionærerne har en ganske anden Opfattelse af hele dette Spørgsmaal. Jeg tilsagde ved anden Behandling min største Forhandlingsvenlighed med andre Partier om en Ordning af denne Sag; thi jeg er enig med det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven i, at det drejer sig om en Retfærdighedshandling overfor de Mennesker, der her er Tale om.

Endelig maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at det, der her er overladt til Ministerens Skøn, i Virkeligheden ikke paa nogen Maade overskrider, hvad der paa andre Omraader i denne Lov er overladt til Ministerens Skøn. Hele dette Spørgsmaal er sikkert ikke saa overordentlig farligt, eftersom det ærede Medlem og hans Parti ikke tænker paa at modsætte sig det.

Maa jeg blot til Slut sige, at jeg beundrer, at den højtærede Minister har kunnet bruge saa mange Ord til at udtrykke, at han ikke vilde modsætte sig dette Ændringsforslag. Men jeg takker samtidig Ministeren, fordi han som Minister har villet modtage dette Forslag.

Willesen: Saafremt Virkningen af dette Ændringsforslag betød en ubegrænset Udvidelse, vilde det være farligt; men da de faste finansielle Rammer sætter en Grænse derfor, og da det, som jeg sagde før, er min Overbevisning, at det vil styrke den Villie til Selvhjælp, som disse Funktionærklasser allerede har vist, og det kunde være farligt at tvinge dem til at svække denne, maa jeg fastholde mine Udtalelser derom.

Ordføreren (Knud Kristensen): Man argumenterer fra Forslagsstillerne og dem, der slutter sig til Ændringsforslaget, stadig med, at det er Funktionærerne, at det er de Folk, det skal komme til gode, som Arbejdsgiverne har indbetalt Bidrag for. Men det staar der intet som helst om i Ændringsforslaget; der staar: Arbejdsløshedskasser, som ikke er statsanerkendte, naar Ministeren giver Tilladelse til det o. s. v., men der er i Ændringsforslaget slet ingen af de Begrænsninger, som de ærede Medlemmer forsvarer Forslaget med. Derfor er det, jeg siger, at det lovgivningsmæssigt set er en Udvidelse. Hvor denne Udvidelses yderste Grænse staar, ligger i Ministerens Haand,